

«3. q) Presentar l'entitat asseguradora, el grup consolidable d'entitats asseguradores o el conglomerat financer en què s'integrin deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o viabilitat de l'entitat asseguradora o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi.»

Cinc. Les lletres c) i q) i una nova lletra r) de l'apartat 4 de l'article 40 queden redactades de la manera següent:

«c) El defecte, en les entitats asseguradores o en els grups consolidables o conglomerats financers a què pertanyin, en el marge de solvència en una quantia inferior al cinc per cent de l'import corresponent.»

«q) Presentar l'entitat asseguradora, el grup consolidable d'entitats asseguradores o el conglomerat financer en què s'integrin deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, una vegada hagi transcorregut el termini concedit a aquest efecte perquè ho esmenin les autoritats competents, i sempre que això no constitueixi una infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'apartat 3 anterior.»

«r) L'incompliment de les normes vigents en matèria de concentració i límits de riscos.»

Sis. L'apartat 3 de l'article 71 queda redactat de la manera següent:

«3. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'exigir que les entitats asseguradores sotmeses al seu control disposin d'una bona organització administrativa i comptable i de procediments de control intern i de gestió de riscos adequats. Així mateix, la seva publicitat s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, i disposicions de desplegament, així com les normes necessàries per adaptar-les a les entitats asseguradores que recull el reglament d'aquesta Llei.»

Disposició addicional primera. *Referències normatives.*

Les mencions que el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, fa a les societats de valors i a les agències de valors s'entenen fetes a les empreses de serveis d'inversió.

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.*

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que queda redactada de la manera següent:

«Segona. En el cas de caixes d'estalvis els estatuts de les quals a l'entrada en vigor d'aquesta Llei recullin com a entitat fundadora l'Església catòlica o entitats de dret públic d'aquesta, el procediment de nomenament i la durada del mandat dels representants de l'entitat fundadora en els òrgans de govern s'ha de regir pel que disposen els seus estatuts, i en la resta s'han de sotmetre al que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.»

Disposició transitòria. *Adaptació d'estatuts i reglaments de les caixes d'estalvis a què es refereix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.*

Les caixes d'estalvis a què es refereix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regula-

ció de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis han d'adaptar els seus estatuts i reglaments, així com la composició dels seus òrgans de govern al règim jurídic que resulta de la referida disposició, en la redacció que en fa aquesta Llei, de conformitat amb el que estableixi la normativa que els sigui aplicable o, si no, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogats els capítols IV i V de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei, que té caràcter bàsic, es dicta a l'empara dels títols competencials que preveu l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Sense perjudici de les habilitacions específiques a altres òrgans que preveu aquesta Llei, s'habilita el Govern per desplegar per reglament el que s'hi disposa.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'aplica en primer lloc a la supervisió dels comptes de l'exercici de 2005.

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6562 LLEI 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit. («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La globalització de l'activitat econòmica i la innovació tecnològica han creat la necessitat de coordinar l'ordenació i la supervisió dels serveis financers. La Unió Europea es veu afectada especialment per aquests factors, i ha anat adoptant un seguit de mesures d'harmonització i coordinació en aquest àmbit. El principi de llibertat d'establiment (article 43 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea -TCE-) dins el mercat únic ha propiciat que les entitats de crèdit comunitàries s'hagin anat expandint a la resta dels estats membres, i hagin exercit competència fora de les fronteres del seu Estat membre d'origen.

En l'àmbit comunitari és imprescindible comptar amb disposicions que donin solució als problemes que apareixen per l'existència freqüent d'elements estrangers en les crisis empresarials. El bon funcionament del mercat interior exigeix que els procediments concursals transfronterers es desenvolupin de manera eficaç i efectiva, mitjançant la coordinació de mesures adequada. Amb aquest

objectiu, l'any 2000 es va aprovar el Reglament (CE) núm. 1346/2000 del Consell, de 29 de maig de 2000, sobre procediments d'insolvència, que, no obstant això, i a causa de la seva particularitat, exclou del seu àmbit les entitats de crèdit.

La realització d'un mercat únic bancari europeu ha disposat d'un instrument clàssic d'harmonització com són les directives (article 249 TCE). Del si de la Unió Europea han sorgit nombroses directives que han tractat diverses qüestions relatives al «cicle biològic» de les entitats de crèdit. No obstant això, a causa de la difícil tasca d'harmonització en aquesta matèria, encara no s'havia aconseguit completar l'última fase del procés, és a dir, la regulació dels procediments de resolució de situacions de crisi en què es veïssin involucrades les entitats de crèdit, que poden portar a la seva extinció i consegüent liquidació.

La Directiva 2001/24/CE del Parlament i el Consell, de 4 d'abril de 2001, relativa al sanejament i liquidació de les entitats de crèdit, pal·lia aquesta situació, i regula el règim i tractament de l'adopció de les mesures de sanejament i els procediments de liquidació que afectin les entitats de crèdit comunitàries que facin una activitat transfronterera. Aquesta Directiva, sobre la base del principi d'unitat i universalitat, intenta donar-hi solució i facilitar l'adopció de mesures i la incoació de procediments dins la Unió Europea. I per a això, parteix de principis bàsics com són el de reconeixement mutu de les decisions i el de coordinació entre les diferents autoritats que intervenen en aquests processos.

Aquesta Llei incorpora al nostre ordenament jurídic les disposicions de la Directiva, i hi inclou una sèrie d'especialitats que afecten el tractament de les crisis de les entitats de crèdit. Aquestes especialitats es refereixen al concurs de creditors en els termes que preveu la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, ja que es defineix com a mesura de sanejament el concurs de creditors que no finalitzi en liquidació, i, com a procediment de liquidació, l'obertura de la fase de liquidació en el mateix concurs. Tal com es pot comprovar, les mesures de sanejament a què es refereix aquesta Llei no inclouen les actuacions que, sota la mateixa denominació, poden adoptar els fons de garantia de dipòsits en entitats de crèdit d'acord amb el que estableix el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre.

Seguint l'esquema de la Directiva, la Llei es basa en els principis de competència i llei aplicable de l'Estat membre on l'entitat de crèdit ha estat autoritzada, llevat de determinades excepcions que es justifiquen per la singularitat de determinats supòsits.

Les autoritats espanyoles i la Llei espanyola són les aplicables en els concursos d'entitats de crèdit autoritzades a Espanya que tinguin sucursals en altres estats membres de la Unió Europea, i els efectes de les quals s'han de reconèixer de manera automàtica en els estats esmentats. Aquests principis de competència i llei aplicable són coherents amb la Directiva 2000/12/CE del Parlament i del Consell, de 20 de març de 2000, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, que concep a l'entitat de crèdit i les seves sucursals sota una perspectiva unitària, sotmesa a la supervisió de les autoritats competents de l'Estat en què s'hagi expedit l'autorització, que és vàlida per al conjunt de la Unió Europea.

El reconeixement mutu suposa, així mateix, la incorporació de mesures de coordinació entre les autoritats competents. Per aconseguir aquesta coordinació, s'estableixen obligacions de comunicació entre les autoritats competents, utilitzant el supervisor (en el supòsit d'Espanya, el Banc d'Espanya) com a agent en aquesta transmissió i obligacions d'informació als creditors, amb independència de l'Estat en què es trobin. Aquesta última obligació suposa una garantia per aconseguir la igualtat de tracte de tots els creditors.

La Llei també desplega determinades disposicions relatives a les entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea, que tinguin sucursals a Espanya i, com a mínim, en un altre Estat membre, als efectes de coordinar l'adopció de mesures i la incoació de procedi-

ments entre les autoritats competents dels estats respectius.

En sentit contrari, en la Llei es reconeix l'eficàcia sobre sucursals a Espanya d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre, de les mesures de sanejament que s'adoptin i els procediments de liquidació que s'incoïn en el seu Estat d'origen.

Des del punt de vista substantiu i també derivat de la transposició de la Directiva 2001/24/CE esmentada, s'incorporen una sèrie de modificacions a la Llei d'ordenació bancària, de 31 de desembre de 1946, i a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, pel que fa, respectivament, al règim de revocació de l'autorització i de dissolució i liquidació de les entitats de crèdit.

Pel que fa a l'àmbit territorial d'aplicació de les disposicions de la Directiva 2001/24/CE, aquesta s'estén a tot l'Espai Econòmic Europeu, d'acord amb la Decisió del Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu, de 6 de desembre de 2002, pel qual es modifica l'annex IX de l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu. Aquesta circumstància s'ha reconegut en la Llei.

En definitiva, es tracta d'una llei d'àmbit limitat dirigida a les entitats de crèdit, que conté fonamentalment regles de dret internacional privat, pel que fa a la llei aplicable i la competència, així com altres aspectes substantius derivats de la delimitació de la massa activa, la compensació de crèdits i les obligacions de comunicació i informació.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquesta Llei és incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les disposicions de la Directiva 2001/24/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 d'abril de 2001, relativa al sanejament i liquidació de les entitats de crèdit, i regular els efectes i les especialitats de les mesures de sanejament i els procediments de liquidació que afectin les entitats de crèdit i sucursals a què es refereix l'article 2.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei s'aplica a:

a) Les entitats de crèdit autoritzades a Espanya que tinguin almenys una sucursal o prestin serveis sense establiment permanent en un altre Estat membre, entenent així les que preveuen les lletres b) a f) de l'article 1.2 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

b) Les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre que tinguin almenys una sucursal o prestin serveis sense establiment permanent a Espanya en els termes que preveuen els articles 9 i 11 del Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.

c) Les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea, quan aquestes entitats de crèdit tinguin almenys una sucursal en un altre Estat membre.

Article 3. *Definició dels conceptes utilitzats.*

1. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per mesures de sanejament les mesures, adoptades per les autoritats administratives o judicials d'un Estat membre de la Unió Europea, encaminades a preservar o restablir la situació financera d'una entitat de crèdit que puguin afectar els drets preexistents de terceres parts, alienes a la mateixa entitat, incloses, entre d'altres, les que suposin la possibilitat de suspendre pagaments, suspendre mesures d'execució o reduir crèdits. No tenen la consideració de

terceres parts les persones que intervinguin en el funcionament intern de l'entitat, els administradors i els accionistes.

2. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per procediments de liquidació els procediments col·lectius incoats i controlats per les autoritats administratives o judicials d'un Estat membre de la Unió Europea, amb la finalitat de liquidar actius i passius sota la supervisió d'aquestes autoritats, fins i tot quan els procediments conclouguin mitjançant un conveni o una altra mesura anàloga.

3. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per autoritats administratives o judicials les facultades en virtut de les lleis per acordar l'adopció de les mesures de sanejament o els procediments de liquidació. A Espanya, s'entén com a tals les autoritats judicials espanyoles a les quals les lleis atribueixen la competència per adoptar les mesures i incoar els procediments que preveu el capítol II.

4. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per autoritats supervisoras competents dels estats membres de la Unió Europea les autoritats nacionals facultades per supervisar les entitats de crèdit. A Espanya, l'autoritat supervisora competent és el Banc d'Espanya.

5. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per Estat membre d'origen l'Estat membre de la Unió Europea en el qual una entitat de crèdit ha estat autoritzada. Per Estat membre d'acollida s'entén l'Estat membre de la Unió Europea en el qual una entitat de crèdit té una sucursal o actua en règim de lliure prestació de serveis, en els termes legalment previstos.

6. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per administrador tota persona o òrgan nomenat per les autoritats administratives o judicials la funció del qual sigui administrar mesures de sanejament. S'entén per liquidador tota persona o òrgan nomenat per les autoritats administratives o judicials la funció del qual sigui gestionar els procediments de liquidació.

Article 4. *Secret.*

Tota persona o autoritat administrativa que hagi de rebre o facilitar informació en el marc dels procediments d'informació o de consulta que estableix aquesta Llei, en particular, els articles 6, 18 i disposició final primera, està subjecta al secret professional en els termes que estableix l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, amb excepció de les autoritats judicials a les quals són aplicables les disposicions vigents en aquesta matèria.

CAPÍTOL II

Mesures de sanejament i procediments de liquidació sobre entitats de crèdit autoritzades a Espanya que tinguin sucursals o prestin serveis sense establiment permanent en altres estats membres de la Unió Europea

SECCIÓ 1a DEFINICIÓ, COMPETÈNCIA I LLEI APLICABLE

Article 5. *Mesures de sanejament i procediments de liquidació.*

1. Als efectes del que disposa aquesta Llei, té la consideració de mesura de sanejament a Espanya l'obertura del concurs en els termes que preveu la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, sense perjudici que, en cas que s'acordi l'obertura de la fase de liquidació, s'apliquin des d'aquest moment les normes corresponents als procediments de liquidació, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

2. Als efectes d'aquesta Llei, té la consideració de procediment de liquidació a Espanya l'obertura de la fase de liquidació del concurs de conformitat amb el que estableix la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article 6. *Competència i informació a les autoritats supervisoras competents dels estats membres.*

1. Les autoritats judicials espanyoles són les úniques competents per decidir l'aplicació a una entitat de crèdit autoritzada a Espanya, incloses les sucursals en altres estats membres de la Unió Europea, d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació.

2. Les autoritats judicials espanyoles, sense demora, han d'informar a través del Banc d'Espanya, les autoritats supervisoras competents dels diferents estats membres d'acollida sobre la seva decisió d'adoptar una mesura de sanejament o incoar un procediment de liquidació i les seves repercussions. Si no és possible proporcionar aquesta informació abans de la seva adopció, s'ha de facilitar immediatament després.

3. Si les autoritats judicials espanyoles consideren necessari que s'hagi d'aplicar sobre les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre alguna mesura de sanejament, tenen l'obligació d'informar-ne, a través del Banc d'Espanya, les autoritats supervisoras competents de l'Estat membre d'origen.

Article 7. *Llei aplicable. Regla general.*

Sense perjudici del que estableix l'article següent, la llei espanyola ha de determinar:

a) El règim i l'aplicació de les mesures de sanejament que afectin les entitats de crèdit autoritzades a Espanya, incloses les sucursals establertes en altres estats membres.

b) El règim i l'aplicació del procediment de liquidació que afecti les entitats de crèdit autoritzades a Espanya, incloses les seves sucursals en altres estats membres, en particular:

1r Els béns i drets que són objecte del procediment de liquidació i el tractament dels béns adquirits per l'entitat de crèdit després d'incoar el procediment de liquidació.

2n Les facultats respectives de l'entitat de crèdit i el liquidador.

3r Les condicions d'oposabilitat d'una compensació.

4t Els efectes del procediment de liquidació sobre els contractes vigents en què l'entitat de crèdit sigui part.

5è Els efectes del procediment de liquidació sobre els procediments judicials particulars, llevat dels processos en curs.

6è Els crèdits que s'hagin de reconèixer en el passiu de l'entitat de crèdit i el tractament dels crèdits nascuts després d'incoar el procediment de liquidació.

7è Les normes relatives a la presentació, examen i reconeixement dels crèdits.

8è Les normes de repartiment del producte de la realització dels béns, la prelación dels crèdits i els drets dels creditors que hagin estat parcialment satisfets després de la incoació del procediment de liquidació en virtut d'un dret real o per l'efecte d'una compensació.

9è Les condicions i els efectes de la clausura del procediment de liquidació, en particular, mitjançant un conveni.

10è Els drets dels creditors una vegada acabat el procediment de liquidació.

11è La determinació dels obligats al pagament i de les despeses del procediment de liquidació.

12è Les normes relatives al règim d'impugnació dels actes perjudicials per al conjunt dels creditors.

Article 8. *Llei aplicable. Regles especials.*

1. En els supòsits que a continuació es detallen, la llei aplicable és la que correspongui, segons s'especifica en cada cas:

a) Els efectes de l'adopció de mesures de sanejament o de la incoació de procediments de liquidació sobre els contractes de treball i les relacions laborals s'han de regir

exclusivament per la llei de l'Estat membre aplicable als contractes esmentats.

b) Els efectes sobre els contractes que tinguin per objecte l'atribució d'un dret d'ús o d'adquisició d'un bé immoble s'han de regir exclusivament per la llei de l'Estat membre on aquest es trobi. Aquesta llei és la que determini la naturalesa moble o immoble del bé.

c) Els efectes sobre els drets de l'entitat de crèdit sobre béns immobles, vaixells o aeronaus que estiguin subjectes a inscripció en un registre públic s'han de regir exclusivament per la llei de l'Estat membre sota l'autoritat del qual es porti el registre.

d) L'exercici dels drets de propietat o d'altres drets sobre instruments financers l'existència o la transferència dels quals suposi una inscripció en un registre, en un compte o en un sistema de dipòsit centralitzat mantinguts o situats en un Estat membre de la Unió Europea, s'ha de regir per la legislació de l'Estat membre en el qual s'estableixi o se situï el registre, el compte o el sistema de dipòsit centralitzat en el qual estiguin inscrits els drets esmentats. A aquests efectes, s'entén per instruments financers tots els indicats en la secció C de l'annex I de la Directiva 2004/39/CE del Parlament i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers.

Sense perjudici d'això, les operacions amb pacte de recompra i les transaccions realitzades dins d'un mercat regulat o d'un sistema organitzat multilateral de negociació s'han de regir exclusivament per la llei aplicable al contracte que regeixi els esmentats pactes o transaccions. A aquests efectes, s'entenen per mercats regulats i per sistemes organitzats de negociació els definits d'acord amb els punts 14 i 15 de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE, respectivament.

e) Els acords de compensació contractual i de novació s'han de regir exclusivament per la llei aplicable al contracte que regeixi els acords esmentats.

f) Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació sobre un procediment en curs relatiu a un bé o un dret del qual s'ha desposseït l'entitat de crèdit s'han de regir exclusivament per la legislació de l'Estat membre en què estigui en curs l'esmentat procediment.

g) Les normes relatives al règim d'impugnació dels actes jurídics perjudicials per al conjunt dels creditors han de ser les que estableixi la legislació de l'Estat membre d'origen, llevat que el beneficiari per l'esmentat acte provi que aquest acte està sotmès a la llei d'un altre Estat membre que no permet en cap cas la seva impugnació.

h) La validesa dels actes de disposició a títol oneros de l'entitat de crèdit realitzats amb posterioritat a l'adopció d'una mesura de sanejament o a la incoació d'un procediment de liquidació sobre béns immobles, vaixells o aeronaus subjectes a inscripció en un registre públic, o instruments financers, drets sobre aquests instruments o altres títols l'existència i transferència dels quals suposi una inscripció en un registre, en un compte o en un sistema de dipòsit centralitzat mantingut o situat en un Estat membre de la Unió Europea, s'ha de regir per la legislació de l'Estat membre de la Unió Europea en el territori del qual hi hagi l'immoble o sota l'autoritat del qual es portin els registres, comptes o sistemes de dipòsits esmentats.

2. En qualsevol cas, l'adopció de mesures de sanejament o la incoació de procediments de liquidació no afecta:

a) Els drets reals dels creditors o de tercers sobre béns materials o immaterials, mobles o immobles, de qualsevol classe pertanyents a l'entitat de crèdit, comprensos els conjunts d'actius indeterminats la composició dels quals pugui variar en el temps, i que en el moment de l'adopció de les referides mesures o incoació de procediments es trobin en el territori d'un altre Estat membre. Els drets anteriors comprenen:

1r Els drets a poder ser pagats amb el producte de l'alienació o amb els rendiments d'un bé, en particular en virtut d'una penyora o hipoteca.

2n Els drets exclusius a cobrar un crèdit, en particular els garantits per una penyora de la qual sigui objecte el crèdit o per la cessió de l'esmentat crèdit a títol de garantia.

3r Els drets a reivindicar el bé i reclamar-ne la restitució a qualsevol que el posseeixi o utilitzi en contra de la voluntat del seu titular.

4t Els drets reals a percebre els fruits d'un bé.

S'assimila a un dret real el dret, inscrit en un registre públic i oposable davant de tercers, que permeti obtenir un dret real en els termes que estableix aquesta lletra a).

b) Els drets del venedor respecte dels béns venuts a l'entitat de crèdit amb reserva de domini, legalment constituïda, sempre que aquests béns, en el moment d'adoptar les mesures o d'incoar els procediments, estiguin dins del territori d'un altre Estat membre. Si l'entitat de crèdit és la venedora d'un bé amb reserva de domini que ja hagi estat lliurat i que en el moment de l'adopció de les referides mesures o procediments estigui en el territori d'un altre Estat membre, aquesta adopció no ha de constituir, per si sola, causa de resolució ni de rescissió de la venda i no ha d'impedir al comprador l'adquisició de la seva propietat.

c) El dret d'un creditor a reclamar la compensació del seu crèdit amb el de l'entitat de crèdit quan la llei aplicable al crèdit d'aquesta última permeti la compensació.

El que disposa aquest apartat 2 s'entén sense perjudici de les accions d'impugnació que, si s'escau, siguin procedents.

SECCIÓ 2a PUBLICITAT DE L'ADOPCIÓ DE LES MESURES DE SANEJAMENT I D'INCOACIÓ DELS PROCEDIMENTS DE LIQUIDACIÓ I ACREDITACIÓ DEL NOMENAMENT D'ADMINISTRADORS CONCURSALS

Article 9. *Publicitat de l'adopció de les mesures de sanejament.*

1. Les autoritats judicials espanyoles han de publicar un extracte de la seva decisió d'adopció de les mesures de sanejament en el «Diari Oficial de la Unió Europea» i en dos diaris de difusió nacional a cadascun dels estats membres d'acollida, com a mínim.

2. El contingut de la decisió objecte de publicació ha d'esmentar, en la llengua o les llengües oficials dels estats membres de què es tracti, l'objecte i la base jurídica de la decisió adoptada. El contingut de la decisió ha d'esmentar els terminis concrets per presentar-hi un recurs i l'adreça postal de l'òrgan competent per conèixer-ne.

3. Les mesures de sanejament han de produir plens efectes en els termes que preveu la legislació vigent encara que no s'hagi produït la publicació de les decisions adoptades d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2 d'aquest article, llevat que l'autoritat judicial hagi disposat una altra cosa.

Article 10. *Publicitat de l'obertura dels procediments de liquidació.*

Les autoritats judicials espanyoles han d'ordenar que es publiqui el contingut essencial de l'acte d'obertura de la fase de liquidació en el «Diari Oficial de la Unió Europea» i en dos diaris de difusió nacional a cadascun dels estats membres d'acollida, com a mínim.

Article 11. *Publicitat registral en els estats membres.*

1. Les autoritats judicials espanyoles poden sol·licitar la publicitat registral de l'adopció d'una mesura de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació en els altres estats membres d'acollida, a més de fer-ho en els registres espanyols que correspongui, segons preveu la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal. En qualsevol cas, han de requerir-la quan l'esmentada publicitat sigui preceptiva a l'Estat d'acollida.

2. Les despeses d'inscripció es consideren despeses i costes del procediment.

Article 12. Prova del nomenament de l'Administració concursal.

1. El nomenament de l'Administració concursal queda acreditat mitjançant una còpia autenticada de l'original de la resolució per la qual se'l designi o mitjançant un certificat expedit pel jutge del concurs. Es pot exigir la traducció d'aquestes certificacions a la llengua o les llengües oficials de l'Estat membre en el territori del qual hagi d'actuar l'Administració concursal.

2. L'Administració concursal, a fi de desplegar les facultats que li encomana la llei espanyola, pot designar persones que l'assisteixin o, si s'escau, la representin en el transcurs d'una mesura de sanejament o del procediment de liquidació en els estats d'acollida, per facilitar la solució de les dificultats que puguin trobar els creditors d'aquests estats. L'Administració concursal ha de respectar, en tot cas, la legislació dels estats membres en el territori dels quals vulgui actuar, en concret, pel que fa a les modalitats de realització dels béns i drets, i tot el que fa referència a la informació dels treballadors assalariats. Aquestes facultats de l'Administració concursal no poden incloure l'ús de la força ni la facultat de pronunciar-se sobre un litigi o una controvèrsia.

SECCIÓ 3a INFORMACIÓ I DRETS DELS CREDITORS**Article 13. Informació als creditors dels estats membres.**

1. Una vegada adoptada la mesura o incoar el procediment, l'Administració concursal n'ha d'informar sense demora els creditors coneguts que tinguin la seva residència habitual, domicili o domicili social en els altres estats membres, si així consta en els llibres i documents de l'entitat de crèdit o es conegui per qualsevol altra raó.

2. La informació comprèn la identificació del procediment, la data de la interlocutòria declarativa, les circumstàncies personals del deutor, els efectes acordats sobre les facultats d'administració i disposició sobre el seu patrimoni, la crida als creditors perquè comuniquin els seus crèdits a l'Administració concursal, fins i tot els garantits amb dret real, el termini per a l'esmentada comunicació i l'adreça postal del jutjat.

3. La informació s'ha de realitzar per escrit i mitjançant enviament individualitzat.

Article 14. Comunicació dels crèdits.

1. Els creditors que tinguin la seva residència habitual, domicili o domicili social en un altre Estat membre, incloses les autoritats públiques, tenen dret a comunicar els seus crèdits o a presentar per escrit les observacions que hi facin referència a l'Administració concursal d'acord amb el que disposa l'article 85 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

2. Els títols de crèdit dels creditors que tinguin la seva residència habitual, domicili o domicili social en un altre Estat membre han de tenir el mateix tracte i la mateixa prelación que els títols amb rang equivalent presentats pels creditors amb residència habitual, domicili o domicili social a Espanya.

Article 15. Llengües per a les comunicacions.

1. La informació que preveuen els articles 10 i 13 d'aquesta Llei s'ha de donar en castellà i, si s'escau, en la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma en què tingui la seva seu el jutge del concurs, però en l'encapçalament del text també hi ha de figurar, en totes les llengües oficials de la Unió Europea, els termes «Convocatòria per a la presentació de títols de crèdit. Terminis aplicables».

2. Els creditors amb residència habitual, domicili o domicili social en un Estat membre diferent d'Espanya poden presentar l'escrit de comunicació dels seus crèdits en la llengua o en una de les llengües oficials de l'Estat membre de què es tracti. En aquest cas, l'encapçalament de l'escrit, «Presentació de títol de crèdit», s'ha de redactar en castellà i, si s'escau, en la llengua oficial pròpia de la

comunitat autònoma en què tingui la seva seu el jutge del concurs. Així mateix, l'Administració concursal pot exigir-los posteriorment una traducció de l'escrit de comunicació dels crèdits al castellà i, si s'escau, a la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma en què tingui la seva seu el jutge del concurs.

Article 16. Informació periòdica de la liquidació els creditors.

L'Administració concursal ha d'informar els creditors en altres estats membres, amb regularitat i de forma adequada, sobre la marxa de la liquidació corresponent de l'entitat de crèdit.

Article 17. Revocació de l'autorització.

La resolució judicial d'obertura de la fase de liquidació comporta la revocació de l'autorització de l'entitat de crèdit, de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i la Llei d'ordenació bancària, de 31 de desembre de 1946.

CAPÍTOL III**Mesures de sanejament i procediments de liquidació sobre sucursals d'entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea****Article 18. Informació sobre l'adopció de mesures de sanejament i procediments de liquidació.**

1. Les autoritats judicials espanyoles han d'informar, a través del Banc d'Espanya, sense demora i per tots els mitjans possibles, les autoritats supervisores competents dels diferents estats membres d'acollida, en relació amb la seva decisió d'adoptar una mesura de sanejament o incoar un procediment de liquidació i les seves repercussions sobre les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea. Si no és possible proporcionar aquesta informació abans de la seva adopció, ha de ser facilitada immediatament després.

2. Les autoritats judicials espanyoles han de coordinar la seva actuació amb les autoritats administratives o judicials dels diferents estats d'acollida. De la mateixa manera els liquidadors, si n'hi ha, s'han d'esforçar per coordinar les seves actuacions.

CAPÍTOL IV**Efectes de les mesures de sanejament i dels procediments de liquidació adoptats en altres estats membres de la Unió Europea****Article 19. Efectes i publicitat a Espanya de l'adopció de mesures de sanejament i procediments de liquidació.**

1. Quan respecte a una entitat de crèdit autoritzada en un Estat membre de la Unió Europea que tingui almenys una sucursal o presti serveis a Espanya s'hagi adoptat una mesura de sanejament o incoat un procediment de liquidació, l'esmentada mesura o procediment ha de tenir, sense més formalitats, tots els seus efectes a Espanya tan aviat com ho faci a l'Estat membre en què s'hagi adoptat la mesura o incoat el procediment.

2. El Banc d'Espanya, una vegada hagi rebut la corresponent notificació de l'autoritat supervisora competent, ha d'informar mitjançant la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la decisió d'adopció de la mesura de sanejament o de la incoació del procediment de liquidació.

3. L'adopció d'una mesura de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació s'han d'inscriure en el full obert a la sucursal en el Registre mercantil, a petició de l'administrador, liquidador o de les autoritats administratives o judicials competents de l'Estat membre d'origen.

Article 20. *Acreditació del nomenament de les persones i òrgans de gestió i administració de les mesures de sanejament i procediments de liquidació.*

1. Tota persona o òrgan nomenat per les autoritats administratives o judicials d'altres estats membres de la Unió Europea amb competència sobre mesures de sanejament o procediments de liquidació la funció de la qual sigui administrar o gestionar aquestes mesures o procediments poden desenvolupar a Espanya la seva actuació i exercir les mateixes funcions i poders que a l'Estat membre d'origen. A aquests efectes, s'ha d'acreditar la referida condició mitjançant la presentació d'una còpia legalitzada de la decisió de nomenament o d'una certificació expedida per l'autoritat administrativa o judicial corresponent, a les quals s'ha d'adjuntar la seva traducció al castellà i, potestativament, a les llengües oficials pròpies de les comunitats autònomes en les quals els creditors tinguin la seva residència habitual, domicili o domicili social. Així mateix, poden atorgar poders de representació o sol·licitar persones que els assisteixin a Espanya, quan això sigui necessari per al ple desenvolupament de la mesura de sanejament o del procediment de liquidació, i, en particular, per resoldre les dificultats que els creditors residents a Espanya puguin trobar.

2. Aquestes persones i òrgans han de respectar en l'exercici de les seves facultats, en tot cas, la legislació espanyola, en concret, tot el que fa referència a les modalitats de realització dels béns i drets, i el que fa referència a la informació dels treballadors assalariats. Aquestes facultats i poders no poden incloure l'ús de la força ni la facultat de pronunciar-se sobre un litigi o una controvèrsia.

Article 21. *Regles especials d'aplicació de la llei espanyola.*

Sense perjudici que la llei aplicable a l'adopció de les mesures de sanejament o a la incoació dels procediments de liquidació sobre una entitat de crèdit autoritzada en un altre Estat membre amb sucursal o que presti lliurement serveis a Espanya sigui la de l'Estat membre d'origen, la llei espanyola ha de ser la que regeixi quan correspongui segons el que disposa l'article 8.

Disposició addicional primera. *Reconeixement de l'adopció de mesures de sanejament i procediments de liquidació sobre sucursals a Espanya d'entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea.*

El Banc d'Espanya ha d'informar quan ho sol·liciti l'òrgan jurisdiccional competent sobre les sol·licituds de reconeixement a Espanya de resolucions estrangeres que declarin l'obertura d'un procediment d'insolvència, d'acord amb el que estableix el capítol III del títol IX de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, quan aquelles es refereixin a entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea. A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot consultar i recollir tota la informació que sigui necessària de les autoritats supervisoras competents de l'Estat del qual emani la sol·licitud.

Disposició addicional segona. *Espai Econòmic Europeu.*

En virtut del que estableix la Decisió del Comitè Mixt de l'EEE núm. 167/2002, de 6 de desembre de 2002, per la qual es modifica l'annex XI de l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu, aquesta llei és aplicable a les entitats de crèdit ubicades a l'Espai Econòmic Europeu.

Disposició transitòria. *Efectes no retroactius de la llei.*

Aquesta llei només és aplicable a les mesures de sanejament i procediments de liquidació incoats amb posterioritat a la seva entrada en vigor. Les mesures de sanejament i els procediments de liquidació incoats amb anterioritat a l'esmentada data es regulen per les lleis aplicables en el moment de la seva adopció o obertura.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

La Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. S'hi afegeix un nou article 37 bis amb la redacció següent:

«Article 37 bis.

En el supòsit que una entitat de crèdit decideixi la seva dissolució i corresponent liquidació voluntària, ho ha de comunicar al Banc d'Espanya, el qual pot fixar condicions a l'esmentada decisió en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud corresponent.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 38.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei d'ordenació bancària, de 31 de desembre de 1946.*

La Llei d'ordenació bancària, de 31 de desembre de 1946, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix una nova lletra h) a l'apartat 1 de l'article 57 bis amb la redacció següent:

«h) En tot cas i amb caràcter preceptiu, quan s'hagi dictat resolució judicial d'obertura de la fase de liquidació en el concurs de creditors.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 57 bis queda redactat de la manera següent:

«El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, és competent per acordar la revocació. No obstant això, correspon la competència a aquest últim en els casos de renúncia, exclusió del Fons de garantia de dipòsits al qual estigui adscrita una entitat de crèdit, quan es dicti resolució judicial d'obertura de la fase de liquidació en el concurs de creditors i revocació de l'autorització d'una sucursal d'una entitat estrangera per haver-li estat retirada l'autorització per la seva autoritat supervisora.

El que estableix el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de les competències que puguin tenir de les comunitats autònomes.»

Tres. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 4 de l'article 57 bis amb la redacció següent:

«No obstant la revocació de l'autorització, l'Administració concursal pot continuar realitzant les activitats de l'entitat de crèdit que siguin necessàries per a la seva liquidació, en els termes prèviament autoritzats pel Banc d'Espanya.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 57 bis amb la redacció següent:

«6. Quan s'hagi acordat la revocació de l'autorització d'una entitat de crèdit, el Banc d'Espanya n'ha d'informar les autoritats supervisoras competents dels estats membres on aquella hi tingui una sucursal o actuï en règim de lliure prestació de serveis, en els termes legalment previstos.»

Disposició final tercera. *Caràcter de llei especial.*

1. Aquesta llei es considera legislació especial, als efectes que preveu la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

2. L'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, queda redactat de la manera següent:

«2. Es considera legislació especial, als efectes de l'aplicació de l'apartat 1, la regulada en les normes següents:

a) La Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari (article 14 i article 15, modificat per la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de les societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària), així com les normes reguladores d'altres valors o instruments als quals legalment s'atribueixi el mateix règim de solvència que l'aplicable a les cèdules hipotecàries.

b) El Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, sobre mesures urgents en matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació (article 16).

c) La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors (pel que fa al règim aplicable als sistemes de compensació i liquidació que hi són regulats, i a les entitats participants en els sistemes esmentats, en particular els articles 44 bis, 44 ter, 58 i 59).

d) La Llei 3/1994, de 14 d'abril, d'adaptació de la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de coordinació bancària (disposició addicional cinquena).

e) La Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya (pel que fa al règim aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seves funcions).

f) La Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors (disposicions addicionals desena i dotzena).

g) La Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores (disposició addicional tercera).

h) La Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

i) El text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre (articles 26 a 37, 39 i 59), i el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

j) La Llei 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit.

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat d'acord amb l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució. Les referències al Banc d'Espanya es consideren bàsiques d'acord amb el que estableix l'article 149.1.11a de la Constitució.

Disposició final cinquena. *Desplegament normatiu.*

Es faculta el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6563 *CORRECCIÓ d'error de l'Instrument de ratificació del Protocol de Kyoto al Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, fet a Kyoto l'11 de desembre de 1997. («BOE» 97, de 23-4-2005.)*

Havent observat un error en la publicació de l'Instrument de ratificació del Protocol de Kyoto al Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, fet a Kyoto l'11 de desembre de 1997, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 33, de 8 de febrer de 2005, i en el suplement en català núm. 4, de 16 de febrer de 2005, a continuació se'n transcriu la rectificació oportuna, referida a la versió en llengua catalana:

Pàg. 629, columna dreta, annex B, on diu: «Part/Portugal... (% del nivell de l'any o període de base)/2», ha de dir: «Part/Portugal... (% del nivell de l'any o període de base)/92».

Es fa públic per a coneixement general.

6564 *REIAL DECRET 368/2005, de 8 d'abril, pel qual es regula el control oficial del rendiment lleter per a l'avaluació genètica en les espècies bovina, ovina i caprina. («BOE» 97, de 23-4-2005.)*

La normativa bàsica que ha regulat el control del rendiment lleter oficial del bestiar a Espanya es va establir mitjançant el Reial decret 1213/1997, de 18 de juliol, pel qual es regula el control de rendiments lleters per a l'avaluació genètica de les femelles de les espècies bovina, ovina i caprina de raça pura per a reproducció.

Aquesta disposició, que va incorporar al nostre ordenament jurídic la normativa de la Unió Europea en aquesta matèria, ha suposat un instrument per a la modernització dels mètodes de control i ha contribuït al fet que les explotacions lleteres siguin un subsector econòmic de gran transcendència dins el sector agroalimentari.

La ramaderia de llet demana constantment la incorporació de noves tecnologies, per la qual cosa s'han d'actualitzar i regular tots els mitjans que permetin una rendibilitat més gran d'aquestes explotacions, entre els quals destaca la millora genètica com l'eina que permet disposar d'efectius de reproductors selectes d'alt valor genètic comprovat.

Atès que el control lleter constitueix un instrument fonamental en el desenvolupament dels esquemes de selecció del bestiar lleter, requereix una estructura organitzativa bàsica sobre la qual articular-se, en què participin les entitats més representatives del sector, així com els òrgans administratius competents.

En aquest sentit, els centres autonòmics de control lleter desenvoluparan un paper fonamental en l'aspecte organitzatiu del control lleter, ja que aglutinen les funcions dels nuclis de control lleter, amb el suport dels laboratoris autonòmics per a l'anàlisi qualitativa de la llet i amb la referència dels laboratoris nacionals.

D'altra banda, i com a màxim òrgan de coordinació, es redefeixen les funcions i la composició de la Comissió Nacional del Control Lleter Oficial.

També és convenient realitzar un constant suport, normatiu i tècnic, per aprofitar totes les alternatives instrumentals dels mitjans de producció de què disposa el sector lleter a Espanya, mitjançant l'establiment de mecanismes de coordinació entre les diferents institucions especialitzades i la fixació, pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, dels criteris bàsics que han de seguir els controls de rendiments per a la valoració de reproductors inscrits en